

Letno sporočilo
mestne glavne deške šole

pri

sv. Jakobu v Ljubljani

1868.

Jahresbericht

der

städtischen Knabenhauptschule

zu

St. Jakob in Laibach

1868.

betno sporobilo
mesine glavne deske sola

av. Jakob v Ljubljani

1868.

stättischen Knabenpuppschule

St. Jakob in Ljubljani

1868.

Zanemarjeni otroci v našem mestu.

Spisal M. Močnik.

„Kdo se bo usmilil naših pol zamorčevkov!“ klicali so rodoljubi, ko so se svoje dni odpravljali goreči oznanovanci sv. vere, misijonarji, v daljne zamorske kraje, in ko so v ta namen nabirali denarje. — Kdo se bo pa usmilil naših pol divjakov, ki rastejo v nevednosti in hudobiji brez kerščanske odreje, brez potrebnega poduka! Ali niso tudi ti našega usmiljenja vredni? Koliko se pomaga našim bližnjim revežem? Mislim, da eno moremo storiti, drugega pa ne opuščati.

Kako milo je med nedolžnimi otroci! Čista nedolžna človeška duša se razodeva iz vsega njihovega djanja, in s pridnostjo vračajo učitelju trud. Vse drugače pa je pri zapuščenih in zanemarjenih otrocih. Razberzdani so, stermoglavi, sirovi, večkrat že tudi hudobni. Ako so ti otroci toliko slabeji od drugih, kdo se jih ne bo usmilil? Kdor ima dobre otroke rad, zakaj bi se ne usmilil takih, ki so pravno zapuščeni in s tim nesrečni!

Dolžnost vsakega kristijana je, da kaže ljubezen do bližnjega v djanji. Ako že to veljá od telesa, koliko bolj zadeva ta zapoved dušo našega bližnjega. Koliko takih otrok je pa v nevarnosti pogubiti telo in dušo. Če se mora tedaj ljubezen razodevati v djanji, kje je reč bolj imenitna od skerbí za zapuščene, in v čem se tudi bolj razodeva prava ljubezen?

Sin božji je na svet prišel iskat, kar je zgubljenega, ali ne tudi teh, ki so tako blizo svojega pogina? Kdor tedaj Boga v resnici ljubi, kako more odtegniti svojo roko njim, ki so v tolikošnji nevarnosti, da bi zgubili sad našega odrešenja po Jezusu Kristusu. Sodnik poreče sodnji dan: „Karkoli ste naj manjšemu mojih sobratov storili, to ste meni storili.“ —

Blagor človeku, kdor se ubozega usmili, kajti o dnevu stiske ga bo rešil Gospod Bog iz njegovih nadlog. — Čista in pred Bogom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote v njih nadlogi. (Jak. 1. 27.)

Naj večí reveži in sirote so pa pravno zanemarjeni otroci. Imajo morda po telesu starše; duševno jih

pa nimajo. Od nekdanj so bile sirotišnice, malokje pa so hiše za zanemarjene otroke.

Kar pa kerščanska ljubezen veleva, to tirja tudi človeška modrost. Koliko oseb čuje, da se ohranuje občni mir in pokoj v deželi! — Sodniki na tanko preiskujejo hudodelstva, obsojajo hudodelca v zapor, kjer je varno spravljen, in ko prestoji svojo kazen, poverne se v človeško družbo, pa le malokedaj se poboljša. Kakošna šiba za človeško družbo so ti ljudje, ker so nevarni življenju in premoženju bližnjega, ter ravnajo zoper božje in človeške postave! Koliko denarja pa stanejo deželi pregrehe in hudobije! Taki ljudje tedaj sosesko in državo zelo obtežujejo, ker so rojeni nastajavci za jetnišnico. Tedaj je soseski in državi v korist, da se v ta zleg odvrta in hudodelec kroti, dokler je še otrok, in se ložaji strahuje. Kaj vlada bi ne vedela, kako nevarni so zanemarjeni otroci! Kdo bi vendar verjel, da soseske ne spoznajo, koliko zlega lahko izvira vsi občini iz enega samega zanemarnjenega otroka!

Večkrat slišimo ali beremo, da je sodba manj ostra, ker sodniki v polajšavo štejejo to, da je bil hudodelec v svoji mladosti zanemarnjen. Ali pa ni tako zagovarjanje zatožba teh, ki so zakrivilo to zanemarnjenje? Če tedaj svet spoznava, da je zanemarnjena odgoja tega kriva, in v delalnišici imajo šole in duhoven hodi v njo poučevati, da bi zanemarnjene poboljšal, je to vse lepo in dobro; ne, da bi to grajali ali v nič devali, marveč pomislimo, da to še ni vse, in da je treba slediti, od kod izvira ta zleg, in da je ložaji poravnati mlado drevo, kakor nagniti odraščeno.

Svet je poln tožbá o slabih poslih. Dasiravno niso vselej posli tega krivi, je pa ta stvar vsega premislila vredna, kajti s tim, da se posli preminjajo, reč ostane pri starem; treba je skerbeti za boljše izrejo prostega ljudstva; potrebno pa je, da se v ta namen tudi kaj daruje; goldinar, ki se tukaj dá, se morda drugej prihrani.

Prazne in nečimurne so tedaj tožbe nad spačenim in spridenim svetom, ako ne pomagamo, kar je v naši moči in ne skerbimo za zanemarnjene otroke. Kdor hoče poslopje zidati, mora naj prej postaviti terdno podlago.

„Ali nimamo nikakoršnih naprav, v katerih se izreja mladost, ali nihče ne skerbí pri nas za zanemarnjene otroke?“ Tako me vsakdo, prebravši te verstice lahko vpraša. „Kaj mar tisti, katerim je izročena mladina, ne storé svojih dolžnosti?“

Imamo šol v našem mestu precej, ali zanemarnjeni otroci jih ne obiskujejo; imamo zavod, iz kterege se plačujejo stroški za poduk rokodelskih učencev; ali zanemarnjena mladost se raji potepa kakor dela. Kaj je tukaj storiti? Zanikerni otroci naj se v šolo primorajo, tam naj se strahujejo in verdevajo, da bodo pošteni ljudje in dobri kristijani. To je sicer vse prav in lepo, samo ko bi le šola mogla narediti iz spridenega in zanikernega postopača dobrega in vboglživiga otroka in pridnega delavca. Dasiravno v poslednjih letih rodoljubi skerbé, da reveži dobivajo obleko, vendar naj bolj zanikerni še toliko časa

ne hodijo v šolo, da bi obleko stergali, in kar je pa dalje vsega pomislika vredno, je to, da so ti otroci na duši bolni, in bolni se ne devajo k zdravim, ker garjeva ovca vso čedo okuži. Šola tedaj, kakoršna je, ne more biti odgojilnica za mlade hudobneže; kdor to od šole tirja, preveč tirja in šoli krivico dela, ako ji očita, da ne shrani vseh otrok, ki voglarijo po mestnih ulicah.

Zdatno tukaj le pomagati more modro osnovana vredba, ki izvira iz kerščanske ljubezni in resničnega rodoljubja, naprava, pri kateri se vdeležuje cerkev, srenja in država, kajti vse tri imajo korist od tega, da se ljudstvo dobro izreja, da ne raste, marveč manjša se od dne do dne število hudodelcev, da poslednjič stroški za delalnice in jetnišnice, za ubožnice in bolnišnice ne rastejo tako, da jih skoro že zmagovati ne bode mogoče.

Ti ubogi otroci, ki sedaj tako v nevednosti in hudobiji rastejo, so prejeli pri svetem kerstu cerkev za svojo mater. Dobra mati pa skerbí navadno naj več za tiste otroke, ki njene pomoči naj bolj potrebujejo. Cerkev ne more videti, da bi se sad odrešenja nad temi otroci zgubljal; tedaj se bo prizadevala, da oteva otroke, ki so brez svojega zadolženja taki reveži, ter so v nevernosti, da se pogubé na duši in na telesu.

Dobrodelna društva le tam veselo in čversto rastejo, kjer imajo svoje korenine v rodovitni zemlji kerščanske ljubezni; le tam veselo napredujejo dobrodelne naprave, kjer jih cerkev jemlje pod svoje zavetje. Na Dunaji n. p. lepo raste pod cerkvenim zavetjem društvo sv. Vincencija v pomoč revnim in zapuščenim. V Rimu je društvo „Tatta“, ki skerbí za otroke, katerih starši ne spolnujejo svojih dolžnosti. Navaden človek je svoje dni lovil in pobiral otroke postopače po mestnih ulicah, jim domá dajal jesti in dela. Pokrovitelji tega društva so visoki cerkveni knezi. Duhoven v svojem kraju pozná naj bolj take otroke, in njegova beseda bi tudi naj več obveljala, ko bi verne vnemal za taka dobrodelna društva. Poslednjič je pa le cerkev edina, ktera hrani v svojih naukih, v svojim bogočastji in v svojem božjem poslanstvu pripomočke in sredstva v zboljšanje spridenega človeka.

Zveličar je rekel: „Pustite malim k meni priti! Vendar, dobre otroke ljubiti in rad imeti, to ni nič posebnega; cerkev pa, ki razlaga Zveličarjeve besede, naj pa reče: „Pustite zanemarjenim k meni priti!“

Kdo so pa tisti zanemarjeni otroci, za ktere naj posebno skerbí cerkev? Razločujemo pa tukaj otroke, ki so sicer dobri, za ktere pa nihče ne skerbí, otroke, kateri ravno niso hudobni, so pa pri slabih ljudeh, in tedaj že popačeni; otroke, ki so sami na sebi hudobni, in za lepo svarjenje malo ali nič ne marajo, otroke same na sebi hudobne, za ktere ni nobeden kaj skerbil.

Za otroke bogatih ali pa premožnih staršev, ki so ali sprideni ali napačno izrejeni, cerkev malo družega more storiti, razun da opominja in svarí z lece in iz spovednice, da svetuje in starše opominja.

Kar se pa tiče zanemarjenih otrok ubogih ljudi, se mora pa ljudem živo naročevati, da naj svoje otroke dobro izrejajo, ker jim sicer družega ne morejo dati. Kako bodo namreč drugi ljudje za njih otroke skerbeli, ker sami svojo dolžnost zanemarjajo?

Koliko pa je otrok, ki nimajo staršev, kateri bi hotli ali mogli za nje skerbeti! Kar to zadeva, so bile do sedaj prav dobre postave. Koliko zapuščenih otrok je izrastlo pri tujih v poštene ljudi, ko je duhoven skerb, da so prišli v poštene kerščanske hiše! Po deželi in po manjših mestih je bilo mogoče čuvati nad izrejo teh najdenčev. Težje je pa to po večjih mestih, ko ima ena fara več tisuč ljudi, in se ljudje selijo iz fare v faro, da duhoven ne more poznati vseh okoliščin. Tukaj bi bilo pa še treba posebne vredbe. Mesto bi bilo razdeljeno v več krogov, in vsaki krog bi imel svojega oglednika; župniki večjega mesta bi pa mogli med sabo biti v zvezi.

Ni pa ravno treba, da bi taki otroci strogo hodili ves zapovedani čas v šolo; dovolj bi bilo, da bi si le pridobili prvo podlago šolskih naukov, da bi se napeljevali k lepemu življenju.

Več otrok je pa tako zanemarjenih, zapuščenih pa tudi tako spridenih, da ni mogoče drugej izrediti in poboljšati jih kakor v hišah, kjer so noč in dan pred očmi in v strahu, da se tako privadijo rednega življenja pri tem pa in s časoma tudi lepega obnašanja in нравnega vedenja. Neogibljava potrebna je naprava takih hiš, v ktere bi se zanemarjeni otroci jemali in tam izrejevali.

„To je vse lepo in resnično“, bo marsikdo rekel, „a kje se bode denar jemal za take vstanove?“ Mislimo pa, da je vse mogoče, ako svet le spozná, da so take hiše silno potrebne. Ako je bilo v našem mestu mogoče, napraviti bolnišnico za otroke, bo tudi mogoče napraviti hišo, v katero se jemljejo dušno bolni otroci. Videti, koliko otrok v našem mestu, kjer je toliko šol in učiteljev, kjer se tolikrat beseda božja oznanuje v šolah in cerkvah, in se vernim tako pogosto lomi kruh življenja, — videti, da vendar v kljub vsemu temu veliko otrok raste v samopašnosti, lenobi in v takošni nevednosti naj potrebnejših resnic svete vere, kakor nikjer na deželi, in da iz takošnih zanemarjenih otrok ne postane drugega, kakor hudodelci, ki so življenju in premoženju sosesčanov nevarni, — vse to me je napotilo, da v tej priliki besedico spregovorim, ter si voščim, da bi veljavni gospodje zadevno reč premislili in prevdarili. Vse bo mogoče izpeljati, samo da reč pride možem v roke, ki se ne bojé ne truda, ne dela, in se tudi ne vstrašijo zopervanja in opoviranja. Od več bi bilo, dalje govoriti, kako naj bodo take hiše osnovane; le toliko naj omenim, da bi bile take hiše naj bolje tam, kjer bi bila kmetija, pri kateri bi otroci leto in dan delali, in dalje, da bi se v takih manj podučevalo, več pa delalo, da bi se gojenci takih hiš navadili prenašati vročino, mráz in gerdo vreme in se izrejevali in podučevali v delalce in posle, malokedaj pa v obertnike. Koliko je namreč otrok poštenih staršev, ki morajo terdo svoj kruh služiti, kaj se bo takim otrokom, ki od miloščine živé več privoščilo, kakor drugim, za ktere starši sami skerbé?

Ko pa pravim, da je cerkev prava, ki ima skrbeti za zanemarijene otroke, le toliko rečem, da je cerkev po svoji vredbi in osnovi, po svojem stanu in poklicu prava in naj bolj sposobna, da skrbí za zanemarijene otroke, ker tudi le višji pastir more za ravnatelje v hiše poslati duhovne, kateri so učeni, poleg tega tudi skušeni v kmetiji, in kar je pglavitno, vsi polni ljubezni in usmiljenja do teh zapuščenih sirot, ki nevtrudljivo delajo in skerbé za te reveže. Na Francoskem imajo kartuziani sirotnišnico za dečke na kmetih, kjer jih podučujejo v kmetiji. Sicer pa imate naj večji materielno korist od takih naprav gotovo srenja in država, tedaj bi bile gotovo dolžne ustanoviti ali vsaj materielno podpirati take ustanove. Morebiti bi se drugi zavodi, ako so sploh namenjeni za uboge, smeli v to porabiti.

Sicer bi naš čas naj raji svečenike v cerkev in zakristijo zapperl, a to ne bo zmirom trajalo; cerkev naj bi pa v kljub vsemu temu ne nehala skrbeti za vboge in pomagati, ker s tim bi naj bolj razodevala svoje božje poslanstvo.

Če sem rekel, nisem udaril; če sem mahnil, nisem posekal.

K		V		M		J		J		J		J		J	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64
65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112

Predniki in učitelji.

Šolski višji ogleda:

Juri Zavašnik, korar, knezoškofijski konzistorni svetovalec, poročevalec v šolskih rečeh, vitez Franc Jožefovega reda i. t. d.

Začasni vodja:

Janez Rozman, katehet in duhovni pomočnik pri mestni Šentjakobski fari, je učil evangeli v IV., zgodbe sv. pisma v IV. in III. in kerščanski nauk v vseh štirih razredih vsakdanje šole in v popoldanski nedeljski šoli za rokodelske učence, 11 ur na teden.

Učitelji:

Andrej Praprotnik, je učil slovenščino, nemščino, številjenje in risanje v IV., in spisje in pravopisje v III. razredu vsakdanje šole, in vse nauke v III. oddelku dopoldanske nedeljske šole za rokodelske učence, 19 ur na teden.

Leopold Belar, je učil pisanje in petje v vseh štirih razredih in nemščino v III. razredu vsakdanje šole in vse nauke v I. oddelku dopoldanske nedeljske šole za rokodelske učence, 23 ur na teden.

Franc Raktelj, je učil slovenščino, nemščino, številjenje in ponavljanje keršč. nauka v II. in številjenje v III. razredu vsakdanje šole in vse nauke v II. oddelku dopoldanske nedeljske šole za rokodelske učence, 22 ur na teden.

Matej Močnik, je učil slovenščino, nemščino in številjenje v I. in branje in ponavljanje keršč. nauka v III. razredu vsakdanje šole in vse nauke v začetnici dopoldanske nedeljske šole za rokodelske učence, 23 ur na teden.

P r e g l e d

posamnih naukov in ur na teden in število učencev.

N a u k i	R a z r e d i					v začetnici	Nedeljska šola			Ure v k u p
	I.	II.	III.	IV.	I.		II.	III.		
1. Kerščanski nauk	2	3	4	4	—	1			13	
2. slovenščina	9	3	3	2	—	—	—	—	17	
3. nemščina	4	8	8	9	—	—	—	—	29	
4. pisanje	5	4	3	3	—	—	—	—	15	
5. številjenje	2	4	4	3	—	—	—	—	13	
6. risanje	— — — — 1				—	—	—	—	1	
7. petje	— — — — — 1					—	—	—	1	
8. branje in pisanje	— — — — — 2					—	—	—	2	
9. branje, pisanje in številjenje	— — — — — 2					—	—	—	2	
10. branje, pisanje, pravopisje, številjenje in opravljeni spisi	— — — — — 2					—	—	—	2	
11. branje, pisanje, pravopisje, številjenje in opravljeni spisi	— — — — — 2					—	—	—	2	
S k u p a j	22	22	22	22	2	2	2	3	99	
Število učencev v vsakdanji šoli	96	101	81	73	—	—	—	—	351	
„ „ „ nedeljski „	—	—	—	—	19	13	32	58	122	
V k u p									473	

Vorstand und Lehrkörper.

Schulenoberaufseher:

Georg Zavašnik, Domherr, fürstbischöflicher Consistorialrath, Referent in Schulsachen, Ritter des Franz Josef-Ordens etc.

Provisorischer Direktor:

Johann Rozman, Katechet und Stadtpfarrkooperator zu St. Jakob, lehrte das Evangelium in der IV., die biblische Geschichte in der IV. und III. und die Religionslehre in allen vier Klassen der Werktags- und in der nachmittägigen Sonntagsschule, 11 Stunden wöchentlich.

Lehrpersonale:

Andreas Praprotnik, lehrte die slovenische und die deutsche Sprache, das Rechnen und Zeichnen in der III., den mündlichen und schriftlichen Gedankenausdruck und das Rechtschreiben in der III. Klasse der Werktagsschule und alle Gegenstände in der III. Abtheil. der vormitt. Sonntagsschule für Lehrlinge, 19 Stunden wöchentlich.

Leopold Belar, lehrte das Schönschreiben und den Gesang in allen vier Klassen und die deutsche Sprache in der III. Klasse der Werktagsschule und alle Gegenstände in der I. Abtheilung der vormitt. Sonntagsschule für Lehrlinge, 23 Stunden wöchentlich.

Franz Raktelj, lehrte die slovenische und die deutsche Sprache, das Rechnen und die Wiederholung der Religion in der II. und das Rechnen in der III. Klasse, und alle Gegenstände in der II. Abth. der vormitt. Sonntagsschule für Lehrlinge, 22 Stunden wöchl.

Matthäus Močnik, lehrte die slovenische und die deutsche Sprache und das Rechnen in der I., das Lesen und die Wiederholung der Religion in der III. Klasse, und alle Gegenstände in der Vorbereitungs-klasse der vorm. Sonntagsschule für Lehrlinge, 23 Stunden wöchl.

Uebersicht

der Lehrgegenstände, ihrer wöchentl. Stunden und der Zahl der Schüler.

Die Gegenstände	Die Klassen				Vorbereitungs-Klasse	Sonntags-Schule			Summe der Stunden
	I.	II.	III.	IV.		I.	II.	III.	
1. Die Religionslehre	2	3	4	4	—	1			14
2. die slovenische Sprache	9	3	3	2	—	—	—	—	17
3. die deutsche Sprache	4	8	8	9	—	—	—	—	29
4. das Schönschreiben	5	4	3	3	—	—	—	—	15
5. das Rechnen	2	4	4	3	—	—	—	—	13
6. das Zeichnen	—	—	—	1	—	—	—	—	1
7. der Gesang	1				—	—	—	—	1
8. das Lesen und das Schreiben	—	—	—	—	2	—	—	—	2
9. das Lesen, Schreiben und Rechnen	—	—	—	—	—	2	—	—	2
10. das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben, Rechnen und die Geschäftsaufsätze	—	—	—	—	—	—	2	—	2
11. das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben, Rechnen und die Geschäftsaufsätze	—	—	—	—	—	—	—	2	2
Zusammen	22	22	22	22	2	2	2	3	99
Zahl der Werktagsschüler	96	101	81	73	—	—	—	—	351
„ „ Sonntagsschüler	—	—	—	—	19	13	32	58	122
	Zusammen								473

Iz šolskega dnevnika.

Šolsko leto se je pričelo 1. okt. l. 1867. s slovesno sv. mašo k sv. Duhu.

4. okt. l. 1867., rojstnega dne Njih Veličanstva, našega svetlega cesarja **Franca Jožefa I.** so bili učenci in učitelji ob 8. uri zjutraj pri slovesni sv. maši pri sv. Jakopu.

9. in 10. marca l. 1868. so bila spraševanja v vseh štirih razredih vsakdanje šole, in 11. t. m. spraševanja za nejavne učence za prvo polovico šolskega leta.

Križev teden in v praznik presv. reš. Telesa so bili pri procesijah učenci in učitelji.

22. junija je šola praznovala god sv. Alojzija in ob enem tudi prvo sv. obhajilo.

Razun pozimskega časa je bila šolska mladost v vgodnem vremenu vsaki dan ob 10. dopoldne pri sv. maši, pri kateri je tudi pela pobožne pesmi; petkrat na leto pa je prejela zakramente sv. pokore in presv. reš. Telesa.

Učitelji z ravnateljem so se tudi to leto zbirali v posvetovanje šolskih zadev.

20. in 21. julija so bila očitna spraševanja v štirih razredih vsakdanje šole, 23. za nejavne učence in 26. v nedeljski šoli za rokodelske učence; 22. t. m. pa je bila slovesna zahvalna sv. maša.

Prihodnje šolsko leto se začne 1. oktobra l. 1868. s slovesno véliko sv. mašo k sv. Duhu.

Dobrotniki te šole.

Po nevtrudljivi delavnosti in blagi darežljivosti je bilo tudi letos v národní čitalnici obdarovanih 28 ubogih učencev te šole z vso potrebno obleko.

Gospod A. Zeschko je podaril tej šoli mnogo pisavnega orodja. Slavna slovenska Matica je tudi letos iz med knjig, ki ji jih je g. dr. A. Vojska daroval, odločila tej šoli več knjig in zemljevidov raznega obsega.

Slavno c. k. pervesedništvo je ravnateljstvu te šole izročilo 35 gold., ktere je mestni svetovalec, gosp. J. N. Horak nabral in namenil v podporo revnim rokodelskim učencem.

Gospod dr. Jan. Bleiweis, ud deželnega odbora, je tej šoli podaril mnogo malih knjižic zoper terpinčenje živali.

Vsem tem in drugim dobrotnikom priserčna, očitna zahvala! Bog poverni!

Aus dem Tagebuche dieser Lehranstalt.

Der Beginn des Schuljahres wurde am 1. Oktober 1867 mit einem feierlichen heiligen Geistamte eröffnet.

Am 4. Oktober, als am Namenstage Sr. k. k. Apostolischen Majestät unseres durchlauchtigsten Kaisers **Franz Josef I.** wohnten um 8 Uhr Schüler und Lehrer einem solennen Hochamte bei St. Jakob bei.

Die Prüfungen im 1. Semester waren am 9. und 10. März für öffentliche, und am 11. d. M. für Privatschüler.

Schüler und Lehrer betheiligten sich bei den Processionen in der Bittwoche und am hohen Frohnleichnamsfeste.

Am 22. Juni feierte die Schule das Gedächtnis des h. Aloisius; unter einem war an diesem Tage auch die erste feierliche Communion.

Mit Ausnahme der kalten Zeit war die Schuljugend an schönen Tagen vormittags um 10 Uhr bei der h. Messe und sang dabei fromme Lieder; fünfmal des Jahres empfing sie auch die h. Sakramente der Busse und des Altars.

Das Lehrpersonale mit dem Direktor versammelte sich öfters zu Konferenz - Berathungen.

Am 20. und 21. Juli wurden die öffentlichen Prüfungen in den 4 Klassen der Werktagsschule, den 23. die Privatprüfungen und am 26. die Prüfungen in der Sonntagsschule für Lehrlinge abgehalten; den 23. war das feierliche Dankamt.

Der Anfang des künftigen Schuljahres ist am 1. Oktober 1868 mit einem solennen Hochamte unter Anrufung des h. Geistes.

Wohltäter dieser Anstalt.

Durch unverdrossene Arbeit und edle Opferwilligkeit wurde es wieder heuer ermöglicht, dass 28 arme Schüler dieser Anstalt im nationalen Verein »Čitalnica« mit dem nöthigen Winterzuge bedacht wurden.

Herr A. Zeschko beschenkte im Laufe dieses Jahres die Anstalt mit einem bedeutenden Quantum verschiedener Schreibmaterialien.

Der Verein »Slovenska matica«, bedachte auch heuer diese Anstalt mit mehreren Büchern und Landkarten verschiedenen Inhaltes, die ihm vom Herrn Dr. A. Voiska übermittlelt wurden.

Einen Betrag von 35 fl. Oest. W. liess das hohe k. k. Landespräsidium von jenen Geldern, die Gemeinderath Herr J. N. Horak zur Unterstützung armer Lehrlinge gesammelt hatte, der Direction dieser Schule zukommen.

Landesausschuss - Mitglied Herr Dr. Johann Bleiweis beschenkte diese Schule mit vielen Exemplaren des Werkes »Gegen die Thierquälerei«.

Diesen allen und andern Wohlthätern dieser Anstalt sei hiemit der verbindlichste Dank öffentlich ausgesprochen. Vergelt' es Gott!

Razredba učencev.

Klassifikation der Schüler.

IV. razred. IV. Schulklasse.

Naj bolje so se učili:

Guten Fortgang mit Vorzuge haben gemacht:

Orešek Jožef iz Ljubljane,
Snyer Filip iz Ljubljane,
Roth Leopold iz Ljubljane,
Baskvar Mihael iz Kranja,
Ahčin Karl iz Ljubljane,
Mrak Janez iz Brezovice,
Pesjak Ernest iz Ljubljane,
Juvančič Janez iz Ljubljane,
Mihelčič Janez z Iga,
Škerbec Jožef iz Ljubljane.

Dobro so se učili:

Guten Fortgang haben gemacht:

Baschata Mavric iz Ljubljane,	Milek Viktor iz Ljubljane,
Breskvar Jakob iz Ljubljane,	Pancè Jožef iz Ljubljane,
Češnar Bartol iz Ljubljane,	Pečar Albin iz Ljubljane,
Debevec Andrej iz Ljubljane,	Pesjak Karl iz Novega mesta,
Dolinšek Blaž iz Ljubljane,	Petelin Jožef iz Preserja,
Dražil Jožef iz Ljubljane,	Podkrajšek Henrik iz Ljubljane,
Eržen Jožef iz Ljubljane,	Přibil Jan z Dunaja,
Golob Janez iz Ljubljane,	Rupnik France iz Ljubljane,
Götzl Leopold iz Ljubljane,	Slanovec France iz Ljubljane,
Jalen Avgust iz Ljubljane,	Steindl Jožef iz Planine,
Jebačič Viktor iz Ljubljane,	Sattler Janez iz Ljubljane,
Joras Andrej iz Ljubljane,	Strajnar Anton s Polic na Do-
Kêrn Albin iz Ljubljane,	lenskem,
Knez Anton iz Šiške,	Tavčar France iz Ljubljane,
Knez France iz Šiške,	Uranič Andrej iz Ljubljane,
Kovačič Alojzi iz Ljubljane,	Wallner Julij iz Varaždina,
Makovec France iz Ljubljane,	Zalokar Aleksander iz Šent-Jer-
Matevž Maks iz Ljubljane,	neja na Dolenskem,
Marn Janez iz Ljubljane,	Zorko France iz Ljubljane.
Merlak Alojzi iz Ljubljane,	

Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Ahlin Lorenc iz Ljubljane,	Plavec Jožef iz Ljubljane,		
Brojan Marka iz Reke,	Schoberl France iz Ljubljane,		
Bukvič Ludvik iz Ljubljane,	Selan Ludvik iz Ljubljane,		
Jerina Jožef iz Ljubljane,	Sluga France z Viča,		
Kikelj France iz Ljubljane,	Spindler Karl iz Ljubljane.		
Kocijan France iz Rudnika pri Ljubljani,		Število	} 61
		Zahl	
Matevž France z Glinec pri Ljubljani,	Vverstenih ni bilo		} 12
	Unklassifiziert blieben		
Orenig Rudolf iz Ljubljane,		Vkup	73.
Osredkar France iz Ljubljane,			

III. razred. III. Schulklasse.

Naj bolje so se učili:
Guten Fortgang mit Vorzuge haben gemacht:

Klein Anton iz Ljubljane,
Smrekar Ferdinand iz Ljubljane,
Ruda Adolf iz Ljubljane,
Mizgur Janez iz Kosez pri Bistrici,
Černivec Anton iz Šentvida pri Zatičini,
Fajdiga Janez iz Šentvida pri Zatičini,
Ahčin Hermann iz Ljubljane,
Garzarolli Aleksander, žl. (Edler v. Thurnlak)
iz Benedek,
Jevnikar France ml. iz Care v Dalmaciji,
Arh France iz Ljubljane,
Poletin Jožef iz Ljubljane,
Lukež Henrik iz Ljubljane,
Vidic Maks iz Ribnice,
Zupančič Janez iz Šmartna pri Litiji,
Steindl Vilelm iz Planine,
Vavpetič Anton iz Ljubljane,
Bučar Jožef iz Postojne,
Normali Janez iz Višnje gore,
Levec Janez iz Dola.

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Bartelj Feliks iz Ljubljane,	Eržen France iz Ljubljane,
Bregar Jožef iz Ljubljane,	Gaberšek France iz Homeca pri Mengišu,
Dušina Janez iz Lašč,	Hribar France iz Ljubljane,
Elsbacher Robert iz Žabnice na Koroškem,	Istenič Janez iz Logaca,

Jevnikar France str. iz Ljubljane,	Ramor Alojzi z Viča,
Kosta Anton iz Ljubljane,	Ramovž Adolf iz Rakovice v
Kozin Anton iz Postojne,	Slavoniji,
Kučlar France z Viča,	Rudolf Alojzi iz Ljubljane,
Legat France iz Celja,	Sedej Janez iz Ljubljane,
Lokar Anton iz Ljubljane,	Skalja Jožef iz Ljubljane,
Lušin Kunibert iz Ljubljane,	Strauss France iz Ljubljane,
Matevž Jožef iz Ljubljane,	Stražišar Anton iz Ljubljane,
Nagode Janez iz Verhnike,	Šafec Ferdinand iz Ljubljane,
Pavšek Anton iz Ljubljane,	Urbajs Ignaci iz Ljubljane,
Peham Rudolf iz Ljubljane,	Wahrheit France iz Planine,
Potokar Anton iz Zatičine,	Zavašnik Janez z Viča,
Rakovec Janez iz Ljubljane,	Zupančič Florijan iz Lipoglave.

Slabejše so se učili:

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Baraga France iz Ljubljane,	Robida Albert iz Ljubljane,		
Cirer Anton iz Ljubljane,	Šattler Avguštin iz Ljubljane,		
Cvetrečnik Jožef iz Ljubljane,	Šiškar Janez iz Ljubljane,		
Dohtarič Andrej iz Ljubljane,	Špehar Anton iz Ljubljane,		
Dzyski Karl iz Crosne na Pru-	Šubic France iz Ljubljane,		
skem,	Tome Valentin z Glinec,		
Indof Valentin iz Ljubljane,	Turek Rajmund iz Ljubljane,		
Jeločnik Mihael iz Ljubljane,	Verhovec Jožef iz Ljubljane.		
Kapelj Jožef iz Ljubljane,		Število	} 74
Kramaršič Avgust iz Ljubljane,		Zahl	
Kramar Jožef iz Ljubljane,		Vverstenih ni bilo	} 7
Perko Janez iz Ljubljane,		Unklassifiziert blieben	
Poznik Jakob iz Ljubljane,			
Rakovec France iz Ljubljane,			
Rastohar France iz Ljubljane,		Vkup	81.

II. razred. III. Schulklasse.

Naj bolje so se učili:

Guten Fortgang mit Vorzuge haben gemacht:

Kermavnar Avguštin iz Ljubljane,
Klein Janez iz Ljubljane,
Hudobivnik Karl iz Ljubljane,
Schuller Leopold iz Ljubljane,
Ahčim Pavel iz Ljubljane,
Pleiweiss Anton z Dunaja,
Pelan Oto iz Ljubljane,
Markič Aleksander iz Ljubljane,
Ileršič Ignaci iz Černomlja,

Janež Ludvik iz Celja,
Schollmaier Henrik iz Unzdorfa na Koroškem,
Legat Viktor iz Ljubljane,
Paternost Henrik iz Ljubljane,
Žužek Anton iz Ljubljane,
Čik Brice iz Ljubljane,
Kalčnik Janez iz Brezovice pri Ljubljani,
Škafar Peter in Černevasi pri Ljubljani,
Podlogar Janez iz Ljubljane,
Jakše Aleksander iz Ljubljane,
Hribar France iz Ljubljane,
Tavčar France iz Ljubljane.

Dobro so se učili:
 Guten Fortgang haben gemacht:

Alič Brice iz Ljubljane,	Muškat France iz Tmina,
Alvian France iz Gorice,	Novak France z Viča,
Alvian Janez iz Gorice,	Orehek Filip iz Ljubljane,
Banovec Alojzi iz Ljubljane,	Pancè France z Viča,
Bizovičar Janez iz Ljubljane,	Pavlin Jožef iz Zatičine,
Boštjančič Jožef iz Šmarije,	Perko Jožef iz Ljubljane,
Bregar Mihael iz Ljubljane,	Pestator France iz Ljubljane,
Cigoj Jožef iz Ljubljane,	Petač Jožef iz Ljubljane,
Glinšek France iz Ljubljane,	Priplata Jožef iz Ljubljane,
Jeraj Edvard iz Ljubljane,	Rupnik Henrik iz Ljubljane,
Jevnikar France iz Ljubljane,	Šerc Ignaci iz Ljubljane,
Kleinmaier Ferdinand žl. iz Lju- bljane,	Škalja Rudolf iz Ljubljane,
Kuclar Janez iz Polja pri Dev. Mariji,	Šterk Martin iz Ljubljane,
Kumar Anton z Viča,	Šubic Jožef iz Ljubljane,
Legat Janez iz Ljubljane,	Švegelj Feliks iz Ljubljane,
Libenski Rudolf iz Ljubljane,	Tonih Anton iz Ljubljane,
Lončar Karol iz Ljubljane,	Tomc France iz Ljubljane,
Maček Anton iz Ljubljane,	Urbajs Jakob iz Ljubljane,
Mohar Janez iz Ljubljane,	Vidmar Anton iz Ljubljane,
	Zalaznik France iz Ljubljane.

Slabejše so se učili:
 Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Belič Andrej z Viča,	Jerala France iz Ljubljane,
Brajer Andrej z Viča,	Jeršek Alojzi iz Ljubljane,
Brate Janez iz Ljubljane,	Keršič France iz Ljubljane,
Breskvar Janez iz Ljubljane,	Knee Avguštín iz Ljubljane,
Budnar Jožef iz Ljubljane,	Kuclar Lovrenc z Viča,
Ciber Jožef iz Ljubljane,	Magister Jakob iz Ljubljane,
Čelešnik France iz Ljubljane,	Malnar Janez z Višnje gore,
Černe France iz Ljubljane,	Matevžè France iz Ljubljane,
Grahek Leopold iz Ljubljane,	Mavrin Andrej iz Ljubljane,
Hallegger Janez iz Gradca,	Mervar Jožef iz Ljubljane,

Mihlar Janez iz Ljubljane,
 Milek Peter iz Ljubljane,
 Miš France z Viča,
 Mohar France iz Ljubljane,
 Nagode Karol iz Ljubljane,
 Obertaler France iz Ljubljane,
 Pancè Anton iz Ljubljane,
 Pancè Matevž z Viča,
 Pipan Janez iz Ljubljane,
 Pleško Leopold iz Ljubljane,
 Polak Jožef iz Ljubljane,
 Ramovš France iz Ljubljane,

Strajnar Janez iz Ljubljane,
 Škerjanec France iz Ljubljane,
 Štrukelj France iz Ljubljane,
 Uranič Peter iz Ljubljane,
 Verdir Jožef iz Gradca.

Število	}	97
Zahl		
Vversteni niso bili	}	4
Unklassifiziert blieben		
V k u p		101.

I. razred. I. Schulklasse.

Naj bolje so se učili:

Guten Fortgang mit Vorzuge haben gemacht:

Břežina France iz Pulja v Istri,
 Lauter Janez iz Ljubljane,
 Giovannizio Alojzi iz Pazna v Istri,
 Grilec Karol iz Ljubljane,
 Praprotnik Lorenc iz Ljubljane,
 Raktelj Rudolf iz Dobrove,
 Slamnik Ludvik iz Ljubljane,
 Drašler France iz Ljubljane,
 Pufič Janez iz Ljubljane,
 Novak Janez iz Ljubljane,
 Pancè Jožef iz Ljubljane,
 Kovač Janez iz Ljubljane,
 Bučar France iz Postojne,
 Herrisch Jožef iz Ljubljane,
 Mihalič Wilhelm iz Tersta,
 Selan Feliks iz Ljubljane,
 Celigoj Božidar iz Ljubljane,
 Kos Alojzi iz Ljubljane,
 Peham Feliks iz Ljubljane,
 Vokalič Otokar iz Blagovice.

Dobro so se učili:

Guten Fortgang haben gemacht:

Abranovič Ludvik iz Ljubljane,	Fajgel Anton iz Ljubljane,
Bednařik Karl iz Ljubljane,	Glinšek Jožef iz Ljubljane,
Blaž Janez iz Ljubljane,	Hartmann Karl iz Ljubljane,
Češnovar Janez iz Ljubljane,	Hribar Šimen iz Ljubljane,
Dolenc Henrik z Device Marije v Polji,	Indof Janez iz Ljubljane,
	Jeraj Vincenc iz Ljubljane,

Jerina Anton iz Ljubljane,
 Jerina Janez iz Ljubljane,
 Jeršek Avgust iz Ljubljane,
 Johann France iz Ljubljane,
 Kantè Jakob iz Ljubljane,
 Karasek France iz Maribora,
 Kohlmann Jože iz Ljubljane,
 Kunert Janez iz Ljubljane,
 Marinčič Anton iz Ljubljane,
 Mancè Jakob iz Ljubljane,
 Martelanec Alojzi iz Ljubljane,
 Možina Avgust iz Ljubljane,
 Müller Ferdinand iz Ljubljane,

Paušek France iz Ljubljane,
 Plavec Henrik iz Ljubljane,
 Polc Alojzi iz Ljubljane,
 Sluga Anton z Viča,
 Šerik France iz Ljubljane,
 Schollmaier Etbin iz Ljubljane,
 Tekalec Karl iz Ljubljane,
 Tomc France iz Ljubljane,
 Vohinec Anton iz Ljubljane,
 Winterhalter Janez iz Ljubljane,
 Zadnik Oton iz Ljubljane,
 Zalaznik Janez iz Ljubljane.

Slabo so se učili :

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Baison Avgust iz Berolina,
 Bernik Matej iz Ljubljane,
 Douč Janez iz Ljubljane,
 Dreo Viktor iz Ljubljane,
 Ilovan Jožef iz Ljubljane,
 Kadunec Jožef iz Ljubljane,
 Kirn Janez iz Št. Vida pri Zatičini,
 Kosec Avgust iz Ljubljane,
 Kosec Peter iz Ljubljane,
 Krušič France iz Ljubljane,
 Merzlikar Damian iz Ljubljane,
 Rihter Jože iz Ljubljane,
 Turek Ferdinand iz Ljubljane,

Uranič Albin iz Ljubljane,
 Verhovc France iz Ljubljane,
 Zakotnik France z Viča.

Število

Zahl

Med letom jih je iz šole
ostalo

Während des Schuljahres
sind ausgeblieben

Vverstenih ni bilo

Unklassifiziert blieben

Umerla sta

Gestorben sind

72

12

10

2

V k u p 96.

